

[Marten Lange.]

marks erklærede rolle som den artige dreng i Bruxelles. Men sagen i sig selv giver efter min og mit partis opfattelse anledning til bemærkninger.

Det er ganske klart ud fra vor principielle holdning til sagen; jeg kan lige så godt med det samme lægge den fast. Vi mener, at ansøgningen om medlemskab i fællesmarkedet eller indordning under Romtraktaten bør trækkes tilbage og forhandlingerne om det nordiske økonomiske samarbejde genoptages, og jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger til støtte for den principielle holdning, vi her har.

I og for sig har vi den allerede ud fra fællesmarkedets status i dag. For almindelige mennesker er det vel nok sådan, at man først og fremmest opfatter fællesmarkedet som et landbrugssystem, og der er vel heller ingen tvivl om, at netop landbrugsordningerne adskiller fællesmarkedet mere fra andre markedsdannelse end noget som helst andet. Disse markedsordninger for landbrugsprodukter, som fællesmarkedet har etableret, er karakteristiske ved, at de i helt forbløffende grad er landbrugsbeskyttende og vel at mærke beskyttende over for kravene fra et forældet landbrug i Centraleuropa, hvorved priserne er fastsat overordentlig højt til byrde for befolkningen i de pågældende lande. Det er dette system af kunstigt forhøjede landbrugspriser, som især har tiltrukket sig opmærksomhed i den danske debat og især skulle være en årsag til, at der skulle være en dansk interesse for tilslutning til fællesmarkedet. En så kortsigtet politik på så begrænset et grundlag turde være i bedste fald helt urimelig.

Fællesmarkedets landbrugsprisordninger er af en sådan karakter, at priserne ganske nødvendigvis må trappes væsentligt ned inden længe. Så var det bare soflæskpriserne, der gjorde, at vi skulle dirigeres på den ene eller den anden måde, skulle man nok spekulere på, hvordan de ville komme til at ligge i fremtiden, og så ville det nok heller ikke være tilstrækkeligt motiv for en dansk tilslutning, ikke engang ud fra landbrugs-synspunkter.

Det andet, som er typisk for fællesmarkedet, og som efterhånden begynder at blive kendt, er, at det dog vistnok er det værste bureaukrati, der nogen sinde er opbygget i

denne verden. Jeg har ikke nogen klar oversigt over, hvor mange bureaukrater der er ansat i fællesmarkedsledelsen, men jeg har indtryk af, at det er et meget stort tal. Men værre endnu: man har allerede nået at udstede 3.000 direktiver og forordninger, som den stakkels befolkning i fællesmarkedslandene har fået på halsen. Det må jo være komplet umuligt for nogen som helst almindelig borger at følge med i, hvad alle disse bureaukrater forordner. Hvis man nogen sinde har set et eksempel på fremmedgørelse af folkestyret, for nu at bruge et af de fine ord, der er moderne i tiden, så turde det nok siges at være Kommissionens arbejde i Bruxelles med dens direktiver og forordninger.

Videre peger naturligvis en udviklingslinje for fællesmarkedet, som er nogenlunde klar. Det er klart, og det er også fremgået af flere ordføreres taler her i dag, at det er en helt klar konsekvens af fællesmarkedets struktur, at de helt store kapitalistiske foretagender bliver dominerende. Man bliver nødt til at lægge mærke til, at denne dominans for helt store kapitalistiske foretagender i fællesmarkedet naturligvis især er et farligt punkt for Danmark. Vi hører jo fra tid til anden, ikke mindst i disse dage, noget om vores capitalsvage stilling, og der er ingen tvivl om, at infiltration i Danmark fra de kapitalstærke storkoncerner vil være uhyre let, hvis vi opgiver de sidste beskedne dæmninger, vi har.

Derudover er det også blevet klart, at fællesmarkedets udviklingslinje går henimod en fælles sikkerhedspolitik. Om det bliver som et led i NATO, eller det bliver en selvstændig europæisk forsvarsunion, kan man måske diskutere, men der er da ingen tvivl om, at medens vi i dag desværre er medlem af NATO og heldigvis kan melde os ud med 1 års varsel, så vil stillingen med Danmark som medlem af fællesmarkedet ganske givet betyde, at vores sikkerhedspolitiske stilling bliver lagt fast på en helt anden og ikke opsigelig måde. Statsministeren har, så vidt jeg har forstået, formuleret nogle henholdende forespørgsler i Bruxelles til den ende og brutalt fået at vide, at naturligvis var sikkerhedspolitik en af de sager, som fællesmarkedet kunne tage stilling til.

Derudover vil det være klart, at Kommissionen vil få tiltagende myndighed og fremskride i sin bureaukratisering i retning af, at